
ВЪ ДВАНАЙСЕТИЯ ЧАСЪ.

Нощта разкрила безднени обятия
Грижливо бди надъ грѣшнитѣ дѣца заспали тежкъ сънь.
Пролитатъ падащи звѣзди въ безкрайнинитѣ тъмни.
Нечаено блуждающъ екъ отъ бронзовъ звънъ
Възсепва дрѣмлящата тишина. Кога ли ще се съмне?

Полазватъ тихи сѣнки надъ простори сѣнни.
Спжтъ тежкъ сънь на черний день дѣцата.
Нечаено на сънь прократие прострѣлва небесата
И стисната ржка на сънь се нѣкому закани,
И пакъ: безмълвие... Кога ли ще съмне?